

KALIFORNIJOS

LIETUVIAI

VOL. I, NO I

VASARIS-FEB.-1946

P R A D E D A N T "K. L."

Kalifornijos lietuviai, būdami plačiai išsisklaidę tūkstančio mylių ilgio ruožu nuo San Diego iki Crescent City, tarp Ramiojo Vandenyno ir Nevados dykumų, neturi progos vieni su kitais susitikti ir susipažinti. Iki šiol Kalifornijos lietuviai dar neturi nė vienos tankesnės savo kolonijos. Los Angeles mieste yra vienintelė Kalifornijoje lietuviška parapija, į kurią retkarčiais suvažiuoja ir aplinkinių miestelių lietuviai, tačiau dar nėra susibūrę vienoje vietoje ir nesudaro didesnės kolonijos. Taip pat Kalifornijos lietuviai dar neturi nė vienos savo mokyklos ir nė vieno periodinio leidinio.

Dalis lietuvių miestuose turi savus namus, prekybos įmones, valdžio darbus, kiti dirba fabrikuose ir krautuvėse, taip pat nemažai yra išsisklaidę įvairiose Kalifornijos aukso, vario kasyklose bei apelsinų, vynuogių, kriaušių ir slyvų ūkiuose. Tarp jų yra tokie toli atstumai, kad net retkarčiais susitikti neįmanoma. Taip kad net geri pažįstami ir draugai bei giminės per kelerius metus neturi progos susieiti ir pasidalinti išpuščiais, žiniomis iš Lietuvos.

"Kalifornijos Lietuvių" mėnesinio mimiografuoto leidinėlio tikslu ir bus duoti progos vieni kitus arčiau pažinti, susidraugauti ir susiorganizuoti. Tik būdami gerai susiorganizavę galime atsispinti prieš ištaitėjimo bangą ir net suteikti lietuviškos orientacijos tiems, kurie jau nesižino kas esą Amerikos lietuviai, lenkai ar rusai. O po šio karo, po padidėjusių mišrių vedybų gal kiti jau pradės save vadinti kiniečiais, pilipiniečiais ar net japonais....

Šį leidinėli pradedame su pritarimu Los Angeles ir San Francisco Amerikos Lietuvių Tarybos skyrių. Tačiau be jokių fondų ir be remėjų sarašo. Laikrastelio pasisiekimas priklausys nuo kiekvieno lietuvių bendradarbiavimo parašant apie savo šeimos bei draugų gyvenimą, įvykius bei mums pranešant savo pažįstamų antrašus.

Taip pat prašome iš kiekvieno Kalifornijos lietuvių klubo bei vienoto išrinkti ar paskirti po vieną korespondentą, kuris kas mėnuo aprašytų įvykius susirinkimus vakarus, parengimus, ir net apie narių svarbesnius įvykius. Galima rasyti lietuvių ar anglų kalbose - kurioje jums tik lengviau išsireikšti.

"K. L." leidžiamas ne pelno sumetimais, kiekvienas redakcijos narys ir bendradarbis rašo neapmokamai. Gautos pajamos iš prenumeratų ir aukų bus skiriamos spausdinimo, siuntinėjimo išlaidoms padengti, o jei dar kiek liks pinigų, investuosime juos į laikrastelio tobulinimą.

Tad lauksime jūsų atsiliėpimų bei žinucių.

Redakcija.

"KALIFORNIJOS LIETUVIAI"

-LITHUANIANS OF CALIFORNIA-

A Monthly Bulletin.

Plans and Subscriptions (\$1.00)

and Correspondence to:

Anthony F. Skirius

2721 Logan street

Oakland, 1, Calif.,

or

Msgr. Julius Maciejanskis

2511 -3rd Ave

Los Angeles, Calif.

INDEPENDENCE DAY OF LITHUANIA - FEB. 16, 1918.

The February 16th to Lithuanians means the same as the 4th of July to Americans. On February 16, 1918, Lithuania was declared as an independent state. Before that, for 150 years, Lithuania was suppressed under the czaristic Russian governing. Lithuania flourished and enjoyed her freedom only for 22 years -- up to June, 1940. Russia then occupied Lithuania in agreement with the German-Russian pact.

The two countries, Germany and Russia, were competing one another with their imperialistic desires to dominate Europe. And Germany, being prepared for war better, broke up her friendship with Russia in 1941 by attacking her and forcing her out of the Baltic states. Regaining her strength, Russia beat the Germans out and re-occupied the Baltic states in 1944, and some parts of it only early in 1945.

Now, once again, Lithuania is crushed under the heel of Russian oppression.

FIRST "ELECTION" OF THE "PEOPLES SEIM."

Through press, radio, the Bolsheviks carried on a shameful propaganda that the Lithuanians of their own free accord have incorporated themselves into the Soviet Union; themselves have selected a Communist regime; and that the Lithuanians themselves invited the Russian Red Army. In short, the Lithuanians have choked themselves with their own hands. But this claim is far from true.

On June of 1940, the elections took place in Lithuania under the Russian supervision. The candidates were chosen by the Communist party, there were no other candidates for choice.

Urns were placed in a few sections of the town to receive the ballots. Of the general population, only here and there was found one who "voted," casting into the urn an empty, unmarked or scratched-up ballot. When a person deposited his ballot, his passport was stamped, "voted." He who did not vote was branded "the people's enemy."

Most of the people who refused to vote were later deported into deep Russia during the mass deportations that started on June 15.

The result of the election, more than 100%, was announced by the Soviet News Agency in London papers fully 24 hours before the closing of the "polls."

SECOND "ELECTIONS" OF THE "PEOPLES SEIM".

On February 10, 1946, Russian "politruks" carried out second elections. This time the methods were the same as the first time. Eventhough there was the danger of being "branded," there were 1,638,654 people who did not vote, according to the Associated Press from Moscow. The largest percentage of empty votes were accounted for the Baltic states.

"The people's enemy" (those who did not vote) do not get regular passports. Instead they are issued either the pink two-page certificates, or the green one-page certificates. Those with green certificates are deported deeper into Russia for hard labor. The ones with pink certificates get ration books with less points.

WHAT CHANCE DO LITHUANIANS IN LITHUANIA HAVE?

There is no freedom of speech, press, need or religion.

The cause of Lithuania's freedom is now in the hands of the American Lithuanian people, to lead, direct and carry on--no matter how long it takes.

The weapons are few, but important: constant and widespread publicity in every possible form; material and moral support of the groups which are leading the fight for Lithuania's freedom; and coordination of action and sincere cooperation and harmony between groups.

 * S V K A Z I T I E R O P A R A P I J O S, L O S A N G E L E S, C A L *
 *
 * B I U L E T E N E L I S *
 *
 * ***** REDAGUOJA KHEL JULIUS MACTEJAUSKAS. *****

P A V Y K M S P A R A P I J O S V A K A R A S.

Kas buvo pas mus pernai niveikta, tai jau plačiai aprašyta lietuviškuose laikraščiuose. Pradėsiu nuo šių metų pradžios. Ne visi vienodai pradėjo Naujus Metus: vieni pradėjo nuo maldos, prašydami Dievo palaimos šioms metams ir padėkodami Dievui už suteiktas malones praėjusiais metais, o ypač, kad užsibaigė kruvinas karas: kiti pradėjo Naujus Metus šokiais, o buvo ir tokių, kurie sutikę Naujus Metus šokiais, dar spėjo ateiti išklausyti ir Sv. Mišių.

Galima pasakyti, kad šių metų sausio mėnuo yra šokių mėnuo, nes nebuvo nė vieno sekmadienio, kuriame nebūtų vienos ar kitos lietuviškos organizacijos šokių vakarėlio, sujungto su užkandžiais, alučiu, etc. Švento Bazilijaus parapija neatsiliko nuo kitų organizacijų ir sausio 20 dieną surengė šokių vakarą. Pastebėtina, kad vakaras pavyko labai gerai, nes buvo skaitlingas. Buvo paimta graži salė. geras orkestras ir pagaminta gardžių valgių.

DAUGIAUSIAI PASIDARBAVĘ ASMENS.

Labai gražiai pasidarbavo sekancios šeimininkės: Emilija Mitkienė, Emilija Sleinienė, Marijona Dirgelienė, Ona Margienė ir Martina Varkalienė. Ši kartą Monika Sliaterienė dėl ligos negalėjo dirbti virtuvėje, bet padirbo tokiu da geru būdu, kad jie atnešė virš 20 dol. pelno. Kitos moterės priėmė skanių pyragų: Jubiliate (30) metu Ona Lužienė ir Domicelė Aruminiene, o Emilija Sliakienė iskepė labai skanių kugelių.

Vyrai irgi nemažai prisidėjo prie pasisekimo vakarėlio. Z. Krumenas ir Pranas Dirgelas patarnavo prie pardavinėjimo gėrimo, ir pastebėtina, kad patys būdami blaivūs, nenugirdė ir publikos, kas man labai patiko, nes aš nenoriu bažnyčiai tokio pelno, kuris daro žmogaus sielai žalos. Kitas darbus atliko Povilas Gražis (kasininkas), Danielius Šlenis ir Povilas Sliakis prie išangos tikieta, o mūsų darbštusis Jonas Romašauskas prie drabužių apsaugojimo. Nors mums brangiai atsiejo salės išnuomavimas orkestras ir visi leidimai (\$102.00), vienok padaryta parapijai gryno pelno 116.00 dolerių.

PROF. KAZIO PAKŠTO KALBA:

Turiu čia priminti, kad mūsų vakarėlis buvo pavairintas gražia profesoriaus Kazio Pakšto prakalba, kuri buvo idomi ir raginanti klausytojus dirbti Lietuvos išlaisvinimui. Kazys Pakštas praėjusį rudenį įvyksime Amerikos Lietuvių kongrese Chicagoje dalyvavo kaip mūsų parapijos delegatu. Taip pat Eidukaitis iš Bilbao, Cal. davė keletą gerų minčių, ypač, kad visi Amerikos piliečiai-lietuviai klebentų Baltųjų Rumų duris, reikalaudami Lietuvos nepriklausomybės atstatymo.

PARAPIJOS CHORAS MINEJO VASARIS 16 DIENAI.

Noriu dar papasakoti apie mūsų chorą, kuris labai rimtai ruošėsi prie paminėjimo Vasario 16 dienos. Choras ne tik kas sekmadienį atvyksta giedoti per Sv. Mišias, bet dar ir ketvirtadienio vakarais dalyvauja Šventojoje Valandoje, o po to dar pora valandų praktikuojasi ir mokosi.

Mūsų choro ikureja ir dabar svarbiausia rėmėja yra Bronė Starkienė, kuri nors toli gyvena, bet visados atvyksta, kad savo gražiu balsu sustiprintų mūsų chorą. Svarbiausiu dalyku chorui yra turėti gera vargonininką. Mes tuo atžvilgiu esame laimingi, nes turime labai gabią muzikę panele Genovaitę Gražutę, kuri nors kasdien dirba Hollywoode kaip artiste-šokeja, tačiau nesigaili savo poilsio laiko pagrojimui vargonų choro pamokymui. Ji yra tikrai pasisventusi parapijos gerovei.

Prie pagerinimo mūsų chorą nemazai prisideda talentuotas muzikas-smuikininkas Juozas Žemgulis, kuris turėdamas ir gerą balsą, remia mūsų chorą. Mūsų Choro nariai: Margarita Morauskaitė, Elena ir Lucija Varkalaitės, Teresė Vaitkutė, Stasė Simkutė, Emilija Masonienė ir Izabelė Abi. Kotryna Malinauskienė, kuri turėdama nepaprastą balsą, noriai dalyvauja chore, nors trys maži vaikai jos neleidžia išeiti iš namų, bet jos gerasis vyras pasaugo vaikus. Ir choristų vyrų skaičius nemažas, nes be Juozo Žemgilio, turime Jona Romašauska, Juozą Šliakį, Juozą Dranginį ir Praną Škamaraką.

Ž I N U T Ė S A P I E P A Ž I S T A M U S.

Turime dideli nuostoli netiktai mūsų chore, bet ir parapijos veikloje tarpo. Sunkiai susirgo Ž u z a n a M a r k ū n i e n ė, kuri atvykusi iš Clevelando, Ohio, žymiai prisidėjo prie parapijos progreso. Be jos neapsiėjo ne tik nė vienas parapijos parengimas, bet dar finansiniai prisidėjo prie itaisymo zokrastijos, ofiso, etc.

Dar viena ligonį turime, tai D.G. Prelotą K R U Š A, kuris dėl sveikatos apsigyveno Kalifornijoje, bet turėjo pasiduoti sunkiai operacijai garsioje Sv.Luko ligoninėje, Pasadena, Cal. Ačiū Dievui, operacija pasisekė gerai. Ligonis sveiksta ir mūsų kolonija džiaugiasi, kad D.Gerb. Prelotas Arušas ilgai dar su mumis būti ir remti mūsų veikimą, nes mes labai įvertiname jo nuopelnus, kad pagelbėjo išsikurti Sėsėrimis Pranciškietėms netiktai Pittsburg, Pietų Amerikoje, bet ir Los Angeles, Cal.

I mūsų Kaliforniją vis daugiau atvyksta žmonių iš kitų Amerikos valstybių. Neseniai dar atvyko Pranas D I R G Ė L A su savo žmona iš Chicago ir čia nusipirko didelius namus, kuriuose ne tiktai galės gyventi, bet dar iš jų turės gerą pragyvenimo šaltinį. Tai patį padarė ir M A R T I N A V A R K A L I E N Ė (iš Chicago), P A L U S K I A I ir daug kitų. Todėl mūsų Realtor (Nuosavybės Pardavėjas) K A Z Y S L U K Š YS nemazai turi darbo, pirdamas visiems atvykusiems namus.

Atvyksta ir profesionalai, kuriems Kalifornija labai patinka, bet ir padaro čia sau gerą pragyvenimą. Su laiku mes turėsime daugiau įvairių profesijų inteligentų. Jau turime jauną, gabų gydytoją- L I K A, kuris jau praktikuoja Los Angeles Angelų Karalienės ligoninėje.

Jaunuolis P R A N A S G I L B A R T A Slanko medicinos fakulteta Los Angeles universitete, o R I C A R D A S M A S O N A S lanko Tėvų Jazuitų kolegija, ateityje jis bus garsus muzikas. Mūsų mažoji-12 metų V I O L A M A E- S V Y T S jau šiandien yra ir muzikė ir poetė.

Negalime pamiršti mūsų pragarsėjusio visame pasaulyje čempiono P R A N O L U B I N O, kuris ir dabar kelia mūsų vardą, nugalėdamas losruose svetimtaučius. Mūsų pažiba yra profesorius K A Z Y S P A K Š T A S.

Dar laukiame atvažiuojant dviejų gabių kunigų; tai Kun. J O N O T A M U L I O ir Kun. J O N O K U C I N S K O, kurie, iseje aukstesni mokslo, pagelbės mums kultūriniam darbe ir mūsų parapija pasivys kitas sesnes Amerikos lietuvių parapijas.

Malonu man čia priminti, kad atsiranda žmonių, kurie kitur gyvendami, taupo pinigus, kad mums pagelbėtų pastatyti didesnę bažnyčią. Aš irgi taupau ir jau turiu du tukstancius dolerių naujos bažnyčios statybai.

Girdėjome, kad pas M I T K U S svečiuojasi U R Š U L Ė G A L E C K I E N Ė. Gal čia jai geriau patiks oras, negu Chicago šalčiai...

Pas slauge A D E L Ė K U C I N S K A I T Ė, Altadena, Cal., kuri dabar lanko Pasadenos kolegiją, pora mėnesių svečiavosi jos sesutė Eleonora KUCINSKAITE, iš Athol, Mass. Vasario mėnesio pradžioje, Eleonora, dar aplankiusi brolių Albertą- Berkley, Cal. ir kitą seserį- Franc Kucinskaite, San Francisco mieste, vel išvyko į tėviskę.

P E T R A S F A B I J O N A I T I S is San Francisco irgi aplankė savo draugus ir pažistamas Los Angeles mieste.

LAIŠKAI IS EUROPOS

GELBĖKIME GIMINES

Daugeliui teko skaityti lietuvių laikraščiuose paskelbtų laiškų tu nelaimingų lietuvių, kurių karo slaudami atsidūrė įvairiose Europos valstybėse. Vieni jų buvo prievarta okupantu išvežti, kiti pabėgo, tikeidamiesi pasiekti Amerikos zonas. Daugelis jų gal jūsų giminių ar draugų, atsidūrė kritiškoje stovyje. Mes galime jiems padėti persikviesdami juos. Amerika arba bent nusijusdami jiems maisto bei rūbų. Apie tai galite gauti informaciją mūsų redakcijoje.

Siame skyriausje galpinsime idomėsių laiškų ištraukas.

Sis laiškas rasytas iš Austrijos prei. J. Maciejauskui i Los Angeles, California.

"Netikėtai i mano rankas papuolė Amerikos Lietuvių laikraštis DARBININKAS (No. 72, 10/16/45), kur tilpo Tamstos rašytas straipsnis, kad reikia sudaryti fondą pargabenimui lietuvių i Jungtines Amerikos Valstybes ir kad Tamsta to fondo reikalams paskyrėte \$100.00. Minėtas straipsnis mus astuonis, jau gerai užgrudintus vyrus taip sujaudino, kad verkėm, kaip maži kūdikiai, neteko savo tėvų. Mus nudžiugino, kad yra dar geros širdies žmonių, kurie prisimena lietuvių pergyvenusius juodžiausius laikus tautų istorijoje.

"Būtu malonu, kad Tamstos straipsnis suburtų visus lietuvių, gyvenančius ne tik Šiaurinėje Amerikoje, bet ir kitose demokratiniuose kraštuose ir kad mes, dabar gyveną ištremime, galėtume išsilaisvinti, ir atsilyginti tiems geradariams, kurie mumis rūpinosi, o taip pat padėti dar tiems, kurie liko prispausti po žiaurios meškos letena Lietuvoje ar net Sibiro taigose.

"Vienas iš liūdniausių likimų yra tu lietuvių, kurie pateko Austrijon, nes čia esame traktuojami, kaip šunys. Iš jų nieko negausi net nusipirkti. UNRRA taip pat mus laiko, kaip kalinius: maitina labai blogai ir gyvenamos patalpos nepakenciamos. Viena žodžiu, gyvenimas nepavydėtinas. Visa laime, kad mažai dalelei iš mūsų tenka dirbti prie Amerikos kariuomenės, tai tie vyrai mus pamaitina ir aprenčia, o mes pagelbstim dar kitiems.

"Prie kiekvienos progos priminkit Amerikos lietuviams, kad jie mūsų neužmirstu, o mes būsime jiems dėkingi." (pasirašo--J.M.)

Stai kito laiško ištraukos. Laiškas rasytas is Belgijos Usoriui, Detroit, Michigan.

"Bendrai čia Belgijoje mūsų visų lietuvių gyvenimas pilkas ir vienodas. Visa laika gyvenome daugiausia gandaiis, ka kiti pasako. Prancūzų laikraščiuose apie mus lietuvių nieko niekada neraso.

"Dabar mums akys atsivėrė. Pamatom, kaip pasaulis rūpinasi lietuvių ir kiek Amerikos lietuviai padeda vargstantiems lietuviams.

"Laikrascius padalinau ir kitiems, kai tie perskaitys dar kitiems perduosiu. Mes jau 2 metai, kaip nesam skaite lietuviskai, tai dabar mums kaip duona, nežinau net is kur pradeti skaityti. Visos zinios idomios ir visos naujos.

"Aš ir kiti lietuviai jums labai dėkojame už spaudą ir prašom Dievo, kad jums duotų laimės ir ilgo gyvenimo."

K. Karuza is Vokietijos, Anglijos Zonos stai ką parase savo pažistamam A. Skiriui, Oakland, California:

"1940-1941 metais pergyvenom baisu meta, nes rytai mus dejo, kur norėjo. O 1941-1944 metais, rudieji naciai mus zemej taip pat terioje ir naikino žmones. Didele dali ištreme i vakarus darbams, kaip ir ranki. Vežė prievarta. Mūsų tauta nuo 1940 iki 1944 metų daugiausia nukentėjo. Ir dabar kenčia. 1944 metai vol isgaskino mūsų tautos žmones ir jausdami, kad mes esam tikri krikščionys--todėl ir begom apie 2 milijono žmonių i vakarus, nežinant didžiausiu karo audrą ir pavojų.

"Daug išsigelbėjome atbėgdami į amerikonių, anglių užimtą kraštą vakaruose. Atbėga ir dabar iš Lietuvos, nors sąlygos sunkios. Bėga kartu ir žydai į amerikonių užimtas sritis.

Gelbėkite Tėvyne sunkoj valandoj! Gelbėti galite tik Jūs."

Lt. Ed Carr, kuris dabar yra Philipinų saloj, Maniloj, prisimindamas Europoj patirtus išpūdžius, rašo V.F. Bėliajui į Chicago:

"When I went to Germany, I was still tossing orchids and halos Stalin's way, misty-eyed from reports of Soviet idealism. But the thousands and thousands of Russians we liberated punctured the notion of Russian altruism. It was impossible to reconcile the looting mobs of stupid-looking and brutal Reds to the rosy picture of universal education I had only too eagerly lapped up from pink journals. When we left Austria to make room for the Russian troops (we had overshot the boundary agreed upon), the townspeople wept openly. With reason! From a girl from Latvia, refugees from Roumania, a Swedish family caught in Vienna, from dozens who had seen the Russian finesse in wholesale rape and wanton destruction, the story, admittedly exaggerated, was the same."

SAN FRANCISCO LIETUVIŲ

V F I K I M A S

NAUJON KRYPTIN

1944 metais, lapkričio 21 dieną, Boginų namuose, 833 Cabrillo St., San Francisco, California buvo sušauktas pirmas Bendro Amerikos Lietuvių Fondas (BALF) susirinkimas. Iniciatoriais buvo Noreikų, Yasaicių, Skiriu ir Boginų šeimos ir Petras Fabijonaitis.

1945 metais, balandžio 15 d. buvo išrinkta pirmoji valdyba, kurioje įėjo pirmininkas A. Skirius, vice-pirm. J. Vaitonis, sek. B. Skirienė ir izdininkas P. Boginas. Per 1945 metus įadaryta 10 susirinkimų, du piknikėliai, Vasario 16 d. minėjimas ir vakariene lietuvių delegatų Tautų Konferencijon pagerbimui.

1945 m. rugsėjo 30 d. buvo sudaryta laikina Lietuvos Vyčiu, San Francisco kuopos valdyba iš pirm. M. Kaze, vice-pirm. H. Kolesk, sek. Albinos Yasaitis ir izd. Alberto Kuchinskio. O 1945 m. spalio 21 d. buvo išrinkta Amerikos Lietuvių Tarybos skyriaus valdyba iš James Saviskio, Antono Poškaus ir Antano Skiriaus. Taigi, praėjusieji metai San Francisco lietuviams buvo reikšmingi, nes buvo pažengta didelis žingsnis prie konstruktyvaus ir tikrai lietuviško veikimo, neatsizvelgiant visokių sunkumų.

NAUJA BALF VALDYBA.

Sausio 20 d., 1946, įvyko metinis BALF susirinkimas, kuriame buvo patiekti valdybos paruošti pranešimai apie praėjusių metų veikimą. Taip pat buvo išrinkta nauja valdyba iš: pirm. A. Skiriaus, vice-pirm. A. Poškaus, sek. B. Skirienės ir izd. P. Bogino.

VASARIO 16 DIENOS MINEJIMAS.

1946 m. vasario 24 d. 4 val p.p. -109 Golden Gate Ave., San Francisco, Cal. įvyks 28 metų Lietuvos Nepriklausomybės paskelbimo sukakties paminėjimas. Yra pakviestas jaunas, gabus lietuvis svečias kalbėtojas. Po kalbų bus galima pasisukti ir pažiūrėti krutomųjų paveikslų. Visi lietuviai kviečiami dalyvauti. Įėjimas nemokamas.

LIETUVOS VYČIU KUOPOS SUSIRINKIMAS.

Metinis Lietuvos Vyčiu kuopos susirinkimas įvyks vasario 24 d. 3 val.p.p. piet, Y.C.W. salėje, 109 Golden Gate Ave, San Francisco, Cal. kviečiame dalyvauti tik jaunimas- vyrai ir merginos. Lietuvos Vyčiai, (Knights of Lithuania) yra Amerikos lietuvių jaunimo organizacija, turinti Jungtinėse Valstybėse virš 100 veiklių kuopų ir savo mėnesinį žurnalą-"VYTIS", redaguojamą anglių ir lietuvių kalbėse.

PERSONALS

ANTON POSKUS, 424 Julian St., San Francisco, is proud of both of his sons, BERNARD and EDMUND, who have come home from overseas duty and received discharge papers. Welcome home! Well done!

MR. and MRS. M. YAMIN are also happy to have their son Jerry back home. We hope to see him at our K. of L. Meeting and other doings.

LT. LAWRENCE BREKAS and PFC JOE BREKAS from Berkley, are, too, already enjoying civilian life and comforts of home. Mrs. ELIZABETH BREKAS

LUCY and JAMES SAVISKIS, members of BALF-109 chapter, have returned from their visit to their hometown--Montello, Mass. Mrs. Lucy Saviskis' father was seriously ill. James Saviskis is the vice-president of War Shipping Administration at San Francisco. James is also a member of our chapter of the Lithuanian American Council.

We express sympathy to HERMAN BOGIN and family in sorrow of death in the family.

PETER FABIJONAITIS, a member of the United Lithuanian Relief Fund, bought an apartment house in Oakland, California. His new address is 2037-24 Ave., Oakland, Cal.

PETER BOGIN is very busy nowadays- He is still working six-seven days a week (you know at Hunter's Point!..), and besides, he is looking for an apartment house.

MRS. LUCILLE ZAIKIS left California for Boston, Mass. We are waiting for news, what the stork will bring: a boy or a girl.....

LT. JOHN ZAIKIS, M.C., is scheduled for overseas duty. The destination point is unknown.

WM. ARENSEN (ARNASAS), a resident of Oakland, has gone for a vacation. He is one of the Lithuanians who has been around: lived in Lithuania on a "dvaras", did business in Africa, Arabia, Russia, Germany, France and finally settled down in the good, old U.S.A.

MR. JOSEPH YASAITIS has been ill through January and February. We hope that he will get well soon.

MILTON C. STARK, Cox, of the U.S. Navy, at present is stationed at San Francisco, Cal. He will be one of the guest speakers at the meeting in Commemoration of the Independence of Lithuania, which will take place at 109 Golden Gate Ave., San Francisco, Cal. on Feb. 24, 46, 4:00 P.M.

IMPORTANT LITHUANIAN-AMERICAN CONGRESS IN CHICAGO, ILL.

Though the Lithuanian-American Congress took place on November 29, 30 and Dec. 1, 1945, at Chicago, Ill., since it is very important factor, we want to mention it now. All the organized Lithuanians were represented at that Congress, except the communists. The purpose of the meeting was to determine ways and means to help Lithuania and plead for freedom of the subjugated and terrorized people.

Among the guest speakers were: Cardinal Stritch, Governor of Illinois D.H. Green and Congressman O'Konski. Two American Lithuanians, Edward Seibutis and Vladas Vaitkus told their personal experiences in the "liberated" Lithuania. Their story was sad.

Cardinal Stritch said: "The American bishops in their recent statement warned against Soviet Russia's aims in Baltics. An attempt is being made to destroy Christian civilization by the Soviets. There have been many such attempts made in history of Europe, but never before have we seen in history an attempt made to destroy a race of men"

"Yet, extermination of races of men goes on, and with our blessing, because the worst of tyrants happens to be our ally" (Viltis)